

„Škola, to nie je len budova a steny, chodby, telocvičňa,

zelený trávnik a dokonalé záhony ruží.

Škola, to je v prvom rade vzdelanie prinášané s láskou od učiteľa.“

Vážené smútočné zhromaždenie!

Písal sa september 1971, keď pedagogický zbor tunajšej základnej školy prijal medzi seba dvoch nových, mladých začínajúcich učiteľov – manželov Máriu a Jána Berežných. Odvtedy ubehlo neuveriteľných 50 rokov. Dnes sa, bohužiaľ, s hlbokým smútkom s jedným z nich lúčime. Pán magister Ján Berežný odišiel do večnosti, no v srdciach a v spomienkach mnohých z nás ostáva naďalej.

Mnohí z Vás si na neho spomenú, ako na mladého, zapáleného učiteľa, túžiaceho odovzdať nadobudnuté vedomosti svojim žiakom. Robil to svedomito, oduševnene a s láskou k svojmu povolaniu i mladým ľuďom. To mu vydržalo po celý čas, čo vykonával toto neľahké povolanie. Svojim žiakom odovzdával nielen teoretické vedomosti na hodinách fyziky, ale aj praktické zručnosti do života, napr. na hodinách práce v dielni. Bol zruční majster, ale i zapálený záhradkár. Pod jeho dohľadom prekvitala nielen jeho domáca záhrada, ale aj tá školská. Podieľal sa na mnohých úspechoch svojich žiakov, Napríklad v šk. roku 1983/84 pod jeho vedením členovia Elektrotechnického krúžku zhotovili výrobky, z ktorých tri reprezentovali školu na krajskej súťaži „Zenit“ a postúpili aj na celoštátnu výstavu „Zenit“ do Prahy.“ Vo svojej životnej múdrosti im však dokázal zároveň vnuknúť presvedčenie, že víťazstvo po prehrách je cennejšie ako víťazstvo bez prekážok.

Bol nielen dobrým učiteľom žiakov, ale v zrelom veku i nás – mladších, začínajúcich učiteľov. Učil nás nielen učiť, ale aj tešiť sa z práce. Bol naším radcom, ktorý nám svoje bohaté životné skúsenosti podával ako dar blízkeho človeku. Žil s nami v čase úspechov, hľadání, ale i ťažkostí a prehier. A zrazu sa nám zdá, že sme mu za to ani nemali čas poďakovať sa. Takže v tejto chvíli za všetkých, ktorí to cítia podobne jedno veľké: „Ďakujeme, pán učiteľ.“

Svojou prácou, jej výsledkami zanechával po sebe stopy, šľapaje. Snáď najviac z nich ostalo po ňom v období, kedy vykonával funkciu riaditeľa školy. A nebol to krátky čas, ale dlhých 19 rokov rozdelených do dvoch období. Prvýkrát sa stal riaditeľom školy po odchode pána Petrika z tejto funkcie v roku 1986 a pôsobil v nej do roku 1991. Druhýkrát tento post obsadil na 14 rokov: od roku 1995 – do roku 2009. Na škole však pôsobil ďalej ako učiteľ až do odchodu do dôchodku.

Za jeho pôsobenia vo funkcii bola škola plynofikovaná, školské objekty boli pripojené na obecný vodovod a kanalizáciu. Drevené okná sa vymenili za plastové a zriadila sa prvá učebňa výpočtovej techniky. V roku 2002 škola získala právnu subjektivitu. Koľko práce, koľko stoviek či tisícok hodín sa skrývalo za tým všetkým! Koľko hodín práce riaditeľa školy – ako organizátora, ale aj stavbára, projektanta, ekonóma, kontrolóra, právnik v jednej – v jeho osobe, to už nikto nespočíta.

Plne si uvedomoval zodpovednosť za školu, ako aj za prítomnosť a budúcnosť mladých ľudí, ktorých vzdelával a vychovával. Vždy bol zásadový, rozvážny, trpezlivý, vytrvalý, cieľavedomý a hrdý na svoju školu, učiteľov a žiakov. Tešilo ho každé stretnutie s nimi aj po rokoch. Či sa z nich stali lekári,

právnici, inžinieri, predavačky, kaderničky či opravári áut, všetci mali jednu vec spoločnú - skvelého učiteľa, ktorý im dal pevný základ do života.

Za to všetko, čo vykonal, za všetku jeho prácu mu patrí uznanie a naše úprimné poďakovanie. Poďakovanie vedenia školy, všetkých jej bývalých i terajších pracovníkov i všetkých absolventov, ktorí prešli jeho rukami.

Vážené smútočné zhromaždenie!

ČAS na nikoho NEČAKÁ. Nikto z nás nevie, kedy príde čas jeho odchodu a na všetko ostatné už bude neskoro. Čas bytia na tejto Zemi vypršal pánovi učiteľovi/riaditeľovi, Jánovi Berežnému vo štvrtok 9. septembra. Je to tragédia, ak smrť nemá zmysel, ak je koncom i začiatkom ničoho. Lenže jeho smrť je zavŕšením bohatého a čínorodého života. Odišiel, ale výsledky jeho práce a naše spomienky na neho zostávajú.

Češť jeho pamiatke!

„Odpočinutie večné, daj mu Pane a svetlo večné nech mu svieti, nech odpočíva v pokoji.“

Mgr. Alžbeta Ličková

riaditeľka školy

